

vedtages et nyt Punkt 7 i Stedet for Lovforslagets Punkt 7, bortfalder den foreslaaede Bestemmelse om, at de 18 landstingsvalgte Medlemmer skal vælges af det nye Ting, og vi vil altsaa her blive ved det bestaaende. Det er et Punkt, som der i Folketinget ikke var Enighed om mellem Venstre og det konservative Folkeparti, og det kunde da ligge nær at antage, at der ogsaa i dette Ting maatte være forskellige Meninger mellem de to Partier om den Sag. Imidlertid er dette jo et særligt Landstingsforhold, og jeg tror derfor, at man bør være varsom med at trække Partiliniere op ganske paa samme Maade her i Tinget som i Folketinget. For mit eget Vedkommende skal jeg udtale, at jeg aldrig har lagt Skjul paa, at jeg foretrækker den Ordning, vi nu har, fremfor den i Forslaget foreslaaede. Jeg tror, det har sin Betydning, at der mellem det gamle og det nye Ting bliver den Forbindelse, som er tilsigtet ved Indførelsen af den Bestemmelse, vi har nu, og jeg tror, at Landstinget i det hele staaar friere, naar det er det afgaaende Ting, som vælger de 18, end naar det er det nye Ting, der vælger dem. Af Venstres Ordfører i Folketinget blev det imidlertid henstillet til den højtaerede Statsminister at anvende sine betydelige Forhandlingsevner for at prøve, om der muligvis kunde ske en eller anden Modifikation under de fortsatte Forhandlinger. Jeg kan tænke mig, at et saadant Forsøg vil blive gjort i det Fællesudvalg, som vi sikkert stunder imod. Hvad Resultatet kan blive deraf, derom skal jeg paa dette Tidspunkt ikke udtale mig, men kun gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, og hvad der ogsaa er udtalt i Betænkningen, at hvad Resultatet af Forhandlingen end maatte blive, er det min Opfattelse, at dette Punkt lige saa lidt som noget af de andre Punkter bør give Anledning til indre Partistrid under den Grundlovsforandring, der nu skal foretages. Jeg tror, det vil være urigtigt i dette Øjeblik at søge at trumfe Ændringer igennem i Grundloven, som man ikke fra alle Sider maatte kunne enes om, og der ved føre Striden ud først ved Grundlovsforhandlingerne og som en naturlig Følge deraf ogsaa ved Bekræftelsesvalget. Det vil ikke føre til noget godt, men det kan faa uheldige Følger.

Steincke: Efter den ærede Ordførers Gennemgang af Betænkningen, og som Sagen overhovedet nu foreligger, skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Det er

ganske vist et overmaade vigtigt Lovforslag, vi har til Behandling, et Grundlovsforslag, men Udvalgsbehandlingen har ingenlunde været saa dybtgaaende eller saa interessant, som den ærede Ordførers Gennemgang kunde lade formode; den har tværtimod været noget af det magreste og kedeligste, som i hvert Fald jeg for min Part har været med til. Grunden hertil er den ganske simple, at der overhovedet i den konservative Alliance har været Enighed om; at der ikke burde føres nogen Diskussion om Realiteterne. Blid og venlig i Formen som altid har den ærede Udvalgsformand med en i Realiteten clemenceausk Fasthed vægret sig ved at gøre den mindste Indrømmelse overfor Udviklingen eller Øjeblikkets Krav. Men naar Forholdet har været dette, vilde en nærmere Fremdragen af vore Synspunkter i Virkeligheden kun blive en ren Gentagelse af Udtalelserne ved første Behandling, og selv den ærede Ordførers i Dag genopfriskede Uvillie mod Valgretsaldrens Nedsættelse frister mig ikke til Gentagelse af Ordførertalen forleden. Jeg skal da kun paa mit Partis Vegne anbefale at stemme mod alle reelle Ændringsforslag fra den forenede Konservatisme og altsaa staa fast paa Forslaget, som det foreligger fra Folketinget, dog med de af Landstingsudvalget foreslaaede rent formelle Ændringer, som vi ikke har noget imod. Disse formelle Ændringer er jo angivne i Mindretalsudtalelsen i Betænkningen.

Trier: Det blev udtalt ved første Behandling, og det er blevet bekræftet i Udvalget, at Lovforslaget for Øjeblikket her i Tinget befinder sig paa en Mellemstation, og at det først er i Fællesudvalget, det endelige Maal naas. Jeg skal derfor lige saa lidt som den foregaaende ærede Taler (Steincke) udtale mig om Enkelthederne i Forslaget, saaledes som det nu foreligger, heller ikke søge rejst nogen Debat om, hvad det betyder, at man her i Tinget har spændt Buen strammere, end samme politiske Parti har gjort i Folketinget, heller ikke ønske nogen Diskussion om, hvorvidt det Standpunkt er det rette: at kræve Enighed i alle Partier; i mange andre, ja, i de fleste andre Tilfælde plejer man at nøjes med en Enighed saa stor, at det paagældende Lovforslag kan gennemføres, og det kunde jo ogsaa tænkes ved denne Lejlighed. Jeg ønsker, som sagt, ikke at søge rejst nogen som helst Forhandling herom, men skal kun, ligesom den foregaaende ærede Taler, anbefale, at mit